

N:o 58.

Af herr **J. Anderson** i Tenhult, om nedsättning i anslagen under riksstatens 3:dje hufvudtitel.

Uti Kongl. Maj:ts till Riksdagen aflåtna proposition äro under 3:dje hufvudtiteln punkt 3 till ministerstaten upptagna 345,000 kronor, och vid punkt 7 till konsulsstaten 130,370 kronor, samt till skrifmaterialier, expenser och extra utgifter ej mindre än 65,585 kronor, dessutom andra beräknade utgifter, och har Kongl. Maj:t föreslagit, att alla under hufvudtiteln upptagna summor skulle såsom hittills utgå med oförändrade belopp.

Uti den af statistiska centralbyrån år 1883 uppgjorda aflönings- och pensionsstatistik pag. 25 inhemtas, att »de för beskickningarnes embetsverksamhet gällande allmänna föreskrifter innehållas dels i 23 och 24 §§ af Kongl. Maj:ts ordning för Dess och rikets kansli af den 23 oktober 1809, dels i vissa af ministern för utrikes ärendena på grund af kongl. beslut eller eljest tid efter annan utfärdade cirkulär. Aflöningarne under ministerstaten fastställas af Konungen. De intagas i de för hvarje års Riksdag och Storting framlagda beräkningar öfver Sveriges och Norges gemensamma budget. Endast ministerstatens slutsumma bestämmes af Riksdagen och Stortinget. Till dessa aflöningar liksom till öfriga utgifter från kabinettskassan bidrager svenska statsverket med $\frac{1}{7}$ - och norska statskassan $\frac{1}{7}$ -delar.»

Under de riksdagar som jag bevistat, hafva mig veterligen inga specifika förteckningar från regeringen till Riksdagen framkommit, hvadan upplysning måst hemtas från annat håll. Det synes alltså, som Riksdagen aldrig fått deltaga i bestämmandet af ifrågavarande i utlandet anstälde tjänste- och förtroendemäns aflöningar.

Om man vidare tager del af omförmälda statistik, så torde flere än jag få den uppfattningen, att lönerna och aflöningarne äro allt för

högt tilltagna, och man har anledning fråga, göra dessa ministrar och öfriga i utlandet anställda beskickningar så stor nytta, att den motsvarar kostnaderna? Troligen svaras mig, att desse förtroendemän hafva till åliggande att bereda skydd för svensk och norsk egendom samt skydd för dessa länders personer och personliga friheter i utlandet. Min nästa fråga blir då, har sådant åliggande blifvit iakttaget t. ex. vid tilldragelser, som timat i Spanien, häktningar och utvisningar af svenska undersåtar som vistats i Danmark under den senare tiden?

Om än de i utlandet anstälde, af Sverige och Norge aflönade sändebuden sorgfälligt och pligttroget fullgöra sina åligganden, böra de dock icke aflönas med oskäligt höga belopp. En statslyx, som kan försvaras inom de större, mäktiga och förmögna länderna, passar icke för det fattiga och skuldbelastade Sverige:

Envoyé extraordinaire och ministre plenipotentiaire i <i>London</i> årligen	60,000	kronor.	
Legationssekreteraren derstädes	8,000	”	
Generalkonsuln derstädes årligen	24,000	”	
Vice konsul och konsultssekreteraren derstädes med ålderstillägg årligen	11,000	”	
Till tjänstebiträden är upptaget	15,000	”	118,000 kronor.

Envoyé extraordinaire och ministre plenipotentiaire i <i>Petersburg</i> årligen	60,000	kronor.	
Legationssekreteraren derstädes	8,000	”	
Konsuls aflöningar vid 3:ne ryska platser	31,000	”	99,000 ”

Dessutom komma höga minister aflöningar och andra utgifter till personer, som äro anstälde i

Berlin,
Köpenhamn,
Madrid,
Brüssel och Haag,
Paris,
Rom,
Wien,
Konstantinopel och
Washington.

Utom de egentliga aflöningarna ega ministrarne (se pag. 25 i ofvannämnda statistik) »till ekiperingspenningar»:

»Vid första utnämningen uppbär envoyén	16,000	kronor.
Ministerresidenten	8,000	”

Vid flyttning inom samma grad till annan beskickningsort uppbära

a) derest förflyttningen sker inom fem år från näst föregående utnämning:

envoyén.....	6,000 kronor.
ministerresidenten	3,000 „

b) derest förflyttningen sker efter fem, men mindre än 10 år från nästföregående utnämning:

envoyén	12,000 kronor.
ministerresidenten	6,000 „

c) derest förflyttningen sker efter 10 år från nästföregående utnämning:

envoyén.....	16,000 kronor.
ministerresidenten.....	8,000 „ »

Då jag antager att, om ej alla, åtminstone en del af de med stora aflöningar i utlandet posterade ministerplatser kunna och böra indragas, samt aflöningarna, ekiperingspenningar etc. äro allt för högt tilltagna, får jag vördsamt hemställa, att vid behandlingen af tredje hufvudtiteln Riksdagen ville besluta,

att ordinarie anslaget under tredje hufvudtiteln från nuvarande belopp, 613,800 kronor, nedsättes till 500,000 kronor.

Stockholm den 24 januari 1889.

J. Anderson,
i Tenhult.